

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060106

PROTOKOLL
2022-11-25
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 7
Mål nr F 11565-22

RÄTTEN

Hovrättsråden Fredrik Ludwigs, Rikard Backelin (deltar inte i beslutet om prövningstillstånd), Petra Bergman och Hanna Blomberg, referent

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Föredraganden Leonard Örner

PARTER

Klagande

1. JH

2. TW

Ombud för 1 och 2: Advokatfirman Ahlstedt KB

Motparter

1. NG

2. NW

SAKEN

Skadestånd enligt 54 § lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter; nu fråga om prövningstillstånd m.m.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2022-09-16 i mål nr F 3590-22

Dok.Id 1886946

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

Genom det överklagade avgörandet beslutade mark- och miljödomstolen att ogilla JH och TW talan mot NG och NW om skadestånd enligt 54 § lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter. Mark- och miljödomstolen ogillade käromålet utan att utfärda stämning.

JH och TW har överklagat mark- och miljödomstolens dom och yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska undanröja mark- och miljödomstolens dom och återförvisa målet till mark- och miljödomstolen för prövning i sak. I andra hand har de yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska pröva målet i sak och bifalla deras i mark- och miljödomstolen förda talan.

JH och TW har i Mark- och miljööverdomstolen bl.a. anfört följande. Det nu aktuella målet avser en skadeståndstalan mot två styrelseledamöter i Simmenäs Vägförening (vägföreningen), vilka har varit drivande i tidigare mål vid Alingsås tingsrätt mellan vägföreningen och dem. Målet avser inte ersättning för rättegångskostnader i de tidigare målen, utan skadestånd mot två av styrelseledamöterna i vägföreningen p.g.a. deras försumliga agerande i samband med nämnda tingsrättsprocesser. Varken partsställningen eller grunden för talan är densamma som i målen vid tingsrätten. En skadelidande part måste ha laglig möjlighet att få ersättningsskyldigheten prövad enligt 54 § lagen om förvaltning av samfälligheter. Mark- och miljödomstolens meddelande av dom, utan att utfärda stämning, innebär ett åsidosättande av deras rättigheter enligt Europakonventionen. Det finns därmed anledning att betvivla riktigheten av mark- och miljödomstolens dom.

Efter föredragning fattar Mark- och miljööverdomstolen följande

BESLUT (att meddelas 2022-12-22)

1. Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd.
2. Mark- och miljööverdomstolen undanröjer mark- och miljödomstolens dom och återförvisar målet till mark- och miljödomstolen för fortsatt behandling.

Det ankommer på mark- och miljödomstolen att i samband med målet efter dess återupptagande pröva frågan om rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

Skälen för besluten

Mark- och miljööverdomstolen bedömer att det finns skäl att ge prövningstillstånd och att frågan om undanröjande av mark- och miljödomstolens dom kan tas upp till omedelbart avgörande utan att NG och NW får tillfälle att yttra sig i frågan (jfr 50 kap. 28 § rättegångsbalken).

Av 42 kap. 5 § första stycket andra meningen rättegångsbalken följer att om kärandens framställning inte innefattar laga skäl för käromålet eller om det annars är uppenbart att detta är ogrundat får rätten genast meddela dom i målet utan att stämning utfärdas.

Enligt rättspraxis bör bestämmelsen tillämpas restriktivt och Högsta domstolen har framhållit att det enligt Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna anses föreligga en klar presumtion för att tvister om civila rättigheter och skyldigheter är reella och seriösa på sådant sätt att artikel 6.1 är tillämplig. Begreppet uppenbart ogrundat ska ges en tolkning som svarar mot de låga krav som gäller för att en tvist ska anses seriös och reell (jfr rättsfallen NJA 1998 s. 278 och NJA 2013 s. 813).

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar att JH och TW riktat den aktuella skadeståndstalan mot NG och NW samt att de i sin talan har gjort gällande att NG och NW, i egenskap av styrelseledamöter i vägföreningen, genom oaktsamhet orsakat JH och

TW skada vid utförandet av uppdraget i föreningen. Enligt Mark- och miljööverdomstolens mening kan grunden för talan därmed inte anses vara densamma som i de fordringsmål, i vilka frågan om ersättningsskyldighet för rättegångskostnader tidigare prövats. Med hänsyn härtill och mot bakgrund av den restriktivitet med vilken 42 kap. 5 § rättegångsbalken ska tillämpas bedömer Mark- och miljööverdomstolen att skadeståndstalan, så som den varit utformad, inte i materiellt hänseende varit av sådan art att 42 kap. 5 § första stycket andra meningen rättegångsbalken har kunnat tillämpas.

Mark- och miljödomstolen har vid dessa förhållanden begått ett rättegångsfel av sådant slag som avses i 50 kap. 28 § rättegångsbalken när den avgjort målet utan att utfärda stämning. Felet kan inte utan väsentlig olägenhet avhjälpas i Mark- och miljööverdomstolen. Domen ska därför undanröjas och målet återförvisas till mark- och miljödomstolen för fortsatt behandling.

Besluten får inte överklagas (se 54 kap. 3 § andra stycket och 8 § punkten 3 rättegångsbalken).

Leonard Örner
Protokollet uppvisat/